

Както става ясно, всеки един от тези три вида събития е свързан с проявата на специфичната възможност за социално-ценностен вакум: извършването на всяко събитие действа не едностранно, а най-малкото двустранно – както по посока на подобните по социално съдържание, ценностно-смислова ориентация и значение, по формален изказ събития, така и спрямо своите антиподи по социален пълнеж и функции. В същото време поради своята качествена и количествена определеност различните събития в процесите на уплътняване на социалното пространство и време притежават и свои конкретни измерения. Едни рушат съществуващото по посока на „възкресението“ на исторически обреченото и отреченото. Други тавтологично утвърждават и възпроизвеждат съществуващото в съзвучие с неговата актуална същност и предназначение. Трети проправят пътя на новото, на прогресивното в съществуващата обществена действителност, чрез което се променя и самият портрет на социалнопространствените и социалновремевите измерения на обществения живот по посока на дължимото, на ценностно-нормативно изискуемото. Като се съпоставят в този ракурс и комплициите във вариантите, произтичащи от включването на етничните характеристики и своеобрази, става ясна и проблематичността в плурализацията на тези събития, както и в нееднозначния начин на тяхното осмисляне и реагиране от страна на социалния субект (бил той хомо- или хетерогенен в своя етногенезис и етнопринадлежност) към тяхното присъствие или отсъствие в пределите на тоталната или парцелираната социална пространственост.

Естествено, парадигмалните характеристики на ромската пространственост – хоризонтализмът, амбивалентността, неформалността и вертикализационните интенции – оказват много съществено влияние и въздействие върху естеството и мащабите на разширяването и уплътняването на социалното пространство и социалното време – както в границите на автентичното циганско пространство, така и в отвъдните нему социални територии. Разширяването и уплътняването на ромското пространство провокират съответни резонанси и проблеми, явления и процеси на външно неафиширано или директно адресирано разширяване и уплътняване на тоталната социопространственост или на пространствеността в даден регион